

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-29/18-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća uz višu sudsku savjetnicu _____, zapisničarku, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa opunomoćena _____ protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koju zastupa predsjednik Vijeća dr. sc. _____, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Sveti Petar Orehovec, Sveti Petar Orehovec 12, Sveti Petar Orehovec, kojeg zastupa opunomoćena _____, odvjetnica u Rijeci, _____, Rijeka, radi utvrđivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 15. ožujka 2018.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se djelomično rješenje tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-03/16-11/145, URBROJ: 376-10-17-17 od 19. prosinca 2017.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Općine Sveti Petar Orehovec za naknadu troškova upravnog spora.

III. Ova će se presuda objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Točkom I. izreke osporavanog rješenja tužene Agencije utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na pojedinačno navedenim nekretninama koje su u vlasništvu Općine Sveti Petar Orehovec. Točkom II. izreke istog rješenja utvrđeno je što sve čini tu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu. Točkom III. izreke utvrđena je visina naknade za pravo puta za nekretnine iz točke I. tog rješenja koju je tužitelj obavezan plaćati Općini Sveti Petar Orehovec u iznosu od 23.160,09 kuna godišnje počevši od 31. ožujka 1016.

Tužitelj se poziva na odredbu članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje u tekstu: ZEK) te na Pravilnik o potvrdi i naknadi za pravo puta. Navodi da je u trenutku pokretanja upravnog postupka na snazi je bio Stari pravilnik te da je neposredno prije donošenja rješenja, a tijekom trajanja upravnog postupka dana 30. rujna 2017. na snagu je stupio Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi ("Narodne novine" 95/17.). Tvrdi da Novi pravilnik koji u odnosu na Stari pravilnik u bitnom sadrži postupovnu odredbu prema kojoj tuženik više ne izdaje potvrdu o pravu puta u postupku vođenom na

zahtjev vlasnika nekretnine, već samo u slučaju kada je taj postupak vođen na zahtjev infrastrukturnog operatora te materijalno pravnu odredbu prema kojoj se obveza plaćanja naknade računa za razdoblje od zaprimanja zahtjeva.

Tužitelj smatra da tuženik nije bio ovlašten primijeniti novu materijalno pravnu odredbu članka 5. stavka 4. Novog pravilnika koja nije bila na snazi u vrijeme pokretanja predmetnog upravnog postupka.

Tužitelj tvrdi da je tuženica pobijanim rješenjem priznala Općini Sveti Petar Orehovec pravo vlasništva, a time i status ovlaštenika naknade za pravo puta za nekretnine za koje nije nedvojbeno utvrđeno da su njeno vlasništvo tijekom cijelog vremenskog razdoblja za koje joj je priznata naknada pa time i za nekretnine koje se uopće ne nalaze u njenom vlasništvu. Tvrdi da je po pozivu tužene 30. siječnja 2017. dostavio aktualne zemljišnoknjižne izvatke, što ne znači da je isto zemljišnoknjižno stanje bilo i u vrijeme donošenja pobijanog rješenja. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti osporavano rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu u odnosu na primjenu Pravilnika smatra da je uz primjenu prijelazne odredbe, materijalno pravo pravilno primijenjeno. Nadalje navodi da ni podnositelj zahtjeva niti tužitelj nisu tijekom postupka dovodili u pitanje utvrđeno stanje vlasništva na predmetnim česticama, a nisu dostavili ni dokaze iz kojih bi bilo vidljivo da postoje određene promjene. Kako nije na njemu teret dokaza nego na strankama, donio je rješenje ocjenjujući postojeće dokaze u spisu. Navodi da je nesporna obveza tužitelja da plaća naknadu za pravo puta na nekretninama kojima prolazi njegova elektronička komunikacijska infrastruktura. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Općina Sveti Petar Orehovec u odgovoru na tužbu tvrdi da je predmetni postupak pokrenut u vrijeme važenja prijašnjeg Pravilnika, međutim, tvrdi da se prema izričitoj odredbi Pravilnika iz 2017. treba dovršiti po tom pravilniku. Što se tiče vlasništva zemljišta navodi da je vlasnik svih nekretnina navedenih u djelomičnom rješenju. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova spora.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz spisu priloženog zahtjeva proizlazi da je Općina Sveti Petar Orehovec podnijela tuženiku zahtjev da joj tuženik utvrdi infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na području te općine i da joj utvrdi naknadu za pravo puta. Nakon provedenog postupka tuženik je donio predmetno djelomično rješenje kojim je utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na određenim česticama u vlasništvu Općine Sveti Petar Orehovec te utvrdio naknadu za pravo puta u iznosu u iznosu od 23.160,09 kuna godišnje počevši od 31. ožujka 1016.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS), Sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Iz pobijane odluke proizlazi da je tužena Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (dalje u tekstu: HAKOM) osporavano rješenje donijela na temelju odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a koja propisuje da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavak 1. tog zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Prema odredbi članka 27. stavka 1. ZEK-a operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području Republike Hrvatske, što obuhvaća gradnju, održavanje, razvoj i korištenje elektronički komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture na općem dobru na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba u skladu s tim zakonom i posebnim propisima.

U vrijeme podnošenja zahtjeva Grada Pule na snazi je bio Pravilnik o potvrdi i naknadi za pravo puta ("Narodne novine" 152/11. i 151/14. – dalje u tekstu: Pravilnik iz 2011.) kojim je u članku 5. bilo propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred HAKOM-om pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na nekretninama iz članka 2. stavka 1. tog pravilnika pri čemu upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine ima pravo odabrati hoće li se visina naknade za pravo puta odrediti na način kako je to određeno stavcima 1. ili 5. članka 7. tog pravilnika. Po utvrđivanju infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, HAKOM je izdavao potvrdu o pravu puta infrastrukturnom operatoru, osim u slučaju ako upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine ugovori korištenje općeg dobra ili vlastitih nekretnina s infrastrukturnim operatorom putem drugih važećih propisa.

Prema članku 4. stavku 3. istog pravilnika infrastrukturni operator je morao vlasniku nekretnine, odnosno upravitelju općeg dobra dostaviti presliku potvrde o pravu puta i izvadak iz Tablice 1 koji se na njega odnosio u roku od 30 dana od zaprimanja potvrde te početi plaćati naknadu utvrđenu spomenutom tablicom. Obveza plaćanja naknade računala se od dana izdavanja potvrde o pravu puta.

Međutim, Pravilnikom o izmjenama i dopunama Pravilnika iz 2011. ("Narodne novine" 95/17. – Pravilnik iz 2017.) koji je stupio na snagu 30. rujna 2017., dakle za vrijeme trajanja predmetnog postupka, izmijenjen je članak 5. Pravilnika iz 2011. Propisano je da će kod utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta po zahtjevu upravitelja općeg dobra ili vlasnika nekretnine HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. U postupku iz tog članka ne izdaje se potvrda o pravu puta. Odredbom članka 9. stavka 2. Pravilnika iz 2017. propisano je da će se postupci započeti po Pravilniku iz 2011. dovršiti po odredbama tog novog Pravilnika iz 2017.

Iz dokumentacije koja prileži spisu predmeta proizlazi da je tuženik povodom zahtjeva Općine Sveti Petar Orehovec proveo postupak i prikupio potrebne podatke na temelju kojih je utvrdio visinu naknade za pravo puta koja teče od dana kada je Općina podnijela zahtjev.

U vrijeme kada je Općina Sveti Petar Orehovec podnijela predmetni zahtjev, nije bio na snazi navedeni izmijenjeni Pravilnik iz 2017. godine, međutim, s obzirom na navedenu prijelaznu odredbu taj pravilnik je pravilno primijenjen.

Međutim, u odnosu na prigovor tužitelja u vezi vlasništva Općine na svim česticama navedenim u pobijanom djelomičnom rješenju valja navesti da spisu ne prileže dokazi iz kojih se može utvrditi da je Općina Sveti Petar Orehovec vlasnica svih nekretnina koje su u djelomičnom rješenju navedene kao njeno vlasništvo.

Ovaj sud ne prihvaća razloge koje tuženik iznosi u obrazloženju rješenja i odgovoru na tužbu, a kojima opravdava utvrđenje prema kojem su sve navedene nekretnine u vlasništvu Općine Sveti Petar Orehovec. Naime, faktično stanje nije mjerodavno u postupku kojeg tuženik provodi po zahtjevu u smislu odredbe članka 28. stavak 6. ZEK-a budući da ta odredba ovlašćuje isključivo vlasnika nekretnine odnosno upravitelja općeg dobra na

podnošenje zahtjeva radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora, a time i na utvrđivanje visine naknade za pravo puta koju infrastrukturni operator mora plaćati.

Obveza infrastrukturnog operatora na plaćanje naknade za pravo puta postoji isključivo prema vlasniku nekretnine na kojoj je izgradio EKI, odnosno ako je EKI izgrađen na općem dobru prema upravitelju tog općeg dobra. Utvrđenjem tuženika prema kojem je zainteresirana osoba vlasnik nekretnina koje su eventualno u vlasništvu, odnosno pod upravom drugih osoba tuženik bi tim osobama uskratio pravo na naknadu za pravo puta u postupku koji je proveden bez znanja i sudjelovanja tih osoba.

Slijedom navedenog, a s obzirom na prirodu ove upravne stvari, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao pod točkom I. izreke ove presude, dok se odluka pod točkom II. temelji na odredbi članka 79. stavka 6. istog Zakona, a odluka pod točkom III. na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 15. ožujka 2018.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpis - ovlaštenu službenik

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	24.4.2018. 8:09:07
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
034-07/18-01/21	04
Uredžbeni broj	Šifra
437 18 3	Spisak

